

Etätyöpäiväkirja

Farid Mehrabkhani

Tampereen yliopiston normaalikoulun lukio

Matemaattiset aineet

Perjantaina ensimmäinen etäopetustuntini alkoi vasta klo 11.15, joten heräsin myöhään. Pienen aamumeditaation jälkeen katsoin telkkarista mielenkiintoisen ja itseäni kehittävän luennon YouTubesta, samalla valmistelin aamiaista.

Yhtäkkiä vaivuin omiin ajatuksiini ja aloin miettiä vallitsevaa tilannetta. Epidemian takia joudun olemaan kotona. Työ ja vapaa-aika ovat kietoutuneet yhteen ja niiden rajat ovat hälventyneet siten että enää ei tiedä milloin työt loppuvat ja vapaa-aika alkaa – kai tämä on osittain uutta normaalia opettajan ammatissa muutenkin.

Olen epidemian takia kotona. Mielialani ja tuntemukseni ovat kahtiajakautuneet. Tilanne on mukavan epämukavaa, ennalta-arvattavan mielenkiintoista, epäsosiaalisesti sosiaalista ja rauhallisesti jännittävää. Olen aloittanut sijoittamisen muun muassa bitcoiniin ja öljyyn. Koronan ansioista minulla on nyt enemmän aikaa itselleni ja myös uuden oppimiseen. Lisäksi minulla on ollut enemmän aikaa pitää yhteyttä tuttaviiini ja auttaa läheisiä ihmisiä, esimerkiksi matematiikan parissa. Näyttäisi siltä ikään kuin koronan ansiosta elämäni olisi avautunut kokonaan uusi ulottuvuus. Nämä ajatukset mielessäni havahduin yhtäkkiä siihen, että minulla alkaa kohta oppitunti.

Istuuduin pöytäkoneeni ääreen ja aloin valmistella tuntia. Olin teettänyt kaksi päivää sitten kyselyn ja nyt kävin läpi kyselyn tuloksia. Kyselystä ilmeni, että 33 % kokee olevansa yksin koulutyönsä kanssa ja samalla etäopetuksen liian työlääksi. Tämä herättää minussa huolta ja varmasti myös huoltajissa.

Aikaisemmin kontaktiopetuksen aikana oppilaat olivat aktiivisia ja juttelivat tai kyselivät tunnilla paljon. Huoltajat olivat sen sijaan maltillisempi. Ennen etäopetuksen alkamista, neljännen jakson aikana, en ollut saanut yhtään ainutta Wilma-viestiä huoltajilta. Nyt etäopetus on kääntänyt monen asian pääläelleen. Tuntuu siltä kuin suhteessa aikaisempaan oppilaat olisivat passivoituneet ja huoltajat aktivoituneet. Olen saanut huoltajilta monia huolestuneita Wilma-viestejä yhden ainoan jakson aikana.

Pian sen jälkeen, kun olin ehtinyt vastata huoltajien Wilma-viesteihin ja puheluihin, tunti alkoi. Huomaan, että etäopetustunteihin menee välittömästi normaalia enemmän aikaa, kun yritän olla vähänkin vuorovaikutuksellinen opiskelijoiden kanssa. Tunnin aikana minulla on käytössä samanaikaisesti tabletti, läppäri, pöytäkone, kurssikirja ja kirjoituslusta. Pöytätila on vähissä. Tabletilla minulla on kurssilaisten nimet esillä. Pöytäkoneen näytön näkymän olen jakanut opiskelijoiden kanssa. Läppärillä vastaan niiden opiskelijoiden yksityisviesteihin, jotka eivät uskalla muiden nähden ja kuulleen kysyä neuvoa. Kirjoituslustalla kirjoitan uudet opiskeltavat asiat nähtäville OneNoteen. Olen positiivisesti yllättänyt omista kyvyistäni multitaskauksessa.

Etäopetus on kasvattanut näyttöihin tuijoittamisaikaa. Oppituntien jälkeen en jaksaa edes tuijottaa puhelimeni näyttöä tai vastata puheluihin. Haluan olla kaukana kaikesta teknologiasta ja näytöistä. :)

Elämme mielenkiintoisia aikoja. Koko päivän ajan päässäni pyörii kaikenlaisia ajatuksia. Olen oppinut paljon uutta epidemian aikana ja yritän hyödyntää tämän tilaisuuden opiskelemalla lisää uusia asioita. Minulla on ollut myös enemmän aikaa viettää vanhempieni kanssa. Täytyy yrittää pitää huolta itsestään ja läheisistään sekä oppia uutta hyödyntämällä etäopetuksen tarjoamat mahdollisuudet.

